

Forhold til Kommunen, Kommunens Bidrag og dens Formue, der rejser sig, kort sagt, paa dette Punkt en hel Del Forhandlings-spørgsmaal, som jeg tror, at man ikke skulde rejse ved denne Lejlighed. Endelig kommer dertil den Omstændighed, som jeg alt har nævnt ved første Behandling, at Overenskomsten mellem Grupperne i Folketinget ikke har haft denne Sag med.

Af det samme Flertal foreslaas der en Udvidelse af Kornetternes Maanedslønning til et Beløb af 7,000 Kr. Naar man derefter sammentæller det altsammen, løber det op til en helt betydelig Udgift.

Fodfolkets Omorganisation koster ganske vist, naar den indskrænkes til det, som det ærede 3. Medlem for 1. Kredts (Ram-busch) omtalte, ikke saa mange Penge, men jeg er ikke vis paa, at den er saa anbefalelsesværdig, som det ærede Medlem tror. Thi Sagen er den, at Regimenter med 4 Batailloner har paa flere Punkter sine Fordele. Flertallet har selv gjort opmærksom paa den Vanskelighed, som opstaar ved, at et af Linieregimenterne skal have en af sine Batailloner paa Sjælland, medens det skal have de to i Jylland og paa Fyn. Det er i administrativ Henseende en ikke lille Vanskelighed, som man ikke uden videre kan komme bort fra blot ved at sige, at det er ikke for noget at regne i Sammenligning med den store Fordel, der opnaas. Med Hensyn til Garnisoneringen har Sagen ogsaa sine Vanskeligheder. Et Regiment paa 4 Batailloner, som garnisoneres saaledes, at 2 Batailloner ligger i en, og 2 i en anden By, har den Fordel ved sin Ordning, at i Garnisonen er der stadig Mandskab til Uddannelse hvert Aar. Faar man 3 Bataillons-Regimenter, bliver der i den ene Garnisonsby kun en Bataillon, og hvert andet Aar er der ikke Mandskab til Uddannelse i den By. Det har i mange Henseender sine Vanskeligheder; Garnisonsforholdene blive daarlige derved. Dernæst tror jeg ogsaa, at den Omstændighed, at Reservebataillonerne ligge sammen med Liniebataillonerne i Jylland og Fyn, vil have sin Betydning i Henseende til, at de, naar alvorlige Tilfælde indtræffe, tilsammen ere bedre stillede ved Udrykning. Ganske vist tror jeg ikke, at Liniebataillonerne have Nytte af Reservebataillonerne i Forhold til, hvad de vilde have, hvis det var lutter Liniebatailloner, men jeg tror, at Reservebataillonerne ville være bedre tjente med at være sammen med Liniebataillonerne. Jeg tror, at Hæren vil have Fordel deraf. Der kan altsaa godt anføres

adskillige Mangler ved det, som de Herrer her have foreslaaet. Sammen med dette Ændringsforslag er for øvrigt knyttet et Forslag om Maskinskytskompagnier, som vil koste 70,000 Kr. Forholdet med disse Kompagnier og dette Maskinskyts er det, at de Øvelser, der have fundet Sted med dem, endnu ikke have ført til, at man fra Hærens Side mener, at det er anbefalelsesværdigt at gaa hertil.

Forslaget om de 6 Premierløjtnanter har jeg vist allerede omtalt ved første Behandling. Det vil koste 56,000 Kr. Det er oprindeligt foreslaaet, og man har ment, at det vilde være forsvarligt at nøjes med 5, og jeg finder derfor ikke, at der kan være Tale om at gaa til denne store Udgift.

Om Forslaget om Tjenestetiden skal jeg ogsaa gøre et Par Bemærkninger. Hvad Tjenestetiden ved Fæstningsartilleriet angaar, ser jeg slet ikke, at der i Virkeligheden er nogen Begrundelse for at gaa til den foreslaaede Forøgelse. Det er nemlig en betydelig Udvidelse af Kystartilleriet, det drejer sig om. Medens man tidligere kun havde 300 Mand ved dette Artilleri, vilde man i Fremtiden faa 800, der indkaldes 2 Gange om Aaret, 400 Mand hver Gang, med en Overgribning af 5 Dage. Men under vanskeligere Forhold, under Mobilisering eller Krigsforhold, har Ministeren Bemyndigelse til at kunne holde dem inde lidt længere, saaledes at Overgribningen bliver fuldt forsvarlig. Jeg ser derfor ikke, at der er en virkelig Begrundelse for denne Forøgelse i Tjenestetiden.

Med Hensyn til Fodfolket maa jeg gøre opmærksom paa, at man maa se paa Sagen i dens Helhed. Det kan ikke hjælpe, at man tager en enkelt Ting frem og stirrer paa den, man maa se paa hele Fodfolkshærens Uddannelse og paa, hvad der er gaaet forud for Forhandlingerne i denne Sag. Vi staa jo ikke her i det høje Landsting ved Begyndelsen af Forhandlingen, vi staa nærmere ved dens Afslutning, og derfor maa vi se paa, hvad der er gaaet forud. Der var oprindeligt foreslaaet den samme Tjenestetid til Uddannelsen, 180 Dage, som nu, og dernæst 6 Dage til Reserven og 2 Dage til Alarmeringen her Øst for Store Bælt. Under Forhandlingerne i det andet Ting blev der paa et vist Tidspunkt Enighed om en Indskrænkning af Genindkaldelsen med 5 Dage, at beholde 6 Dage for Reserven og 2 Dage for Alarmeringen mod at faa en Indskrænkning i den første Uddannelses-tid. Det endelige Resultat blev da en